

[Glistrup]

Men der er et enkelt dagsordensforslag ud over vort eget, som vi unægtelig synes det vil være tiltrængt at få vedtaget, og det er det af hr. Alfred Hansen fremsatte, som jo bare stilfærdigt gør opmærksom på, at det meget, meget vigtige problem om, hvordan de indefrosne dyrtidsportioner skal behandles, er noget, som vi nu må se at få afklaring på, som folketinget har smølet alt for længe med, for det er vigtigt for de forskellige virksomheder, der nu skal kalkulere deres ordrer, at vide, hvordan disse dyrtidsportioner behandles. Derfor vil vi, hvis det af hr. Alfred Hansen fremsatte dagsordensforslag skulle komme til afstemning, stemme ja til det, men altså nej til alt det øvrige.

Udenrigsministeren hævdede, at det var blevet nødvendigt med denne regeringsdannelse, fordi man ellers ikke kunne få en bekræftelse på det samvirkende politiske folkestyre. Det, som var nødvendigt for udenrigsministeren efter hans egen argumentation, var, at lige præcis de partier, som nu er blevet gamle og forstokkede, skulle få lov til at bevare livet bare for deres egen partiorganisations skyld, men det kan selvfølgelig ikke være meningen med arbejdet herinde. Det, der er meningen med arbejdet herinde, er, at vi får gjort en indsats for landet, for landets befolknings skyld, for menigmands skyld i Danmark, og derfor må jeg ganske og aldeles afvise udenrigsministerens betragtninger om, at der skulle være noget så helligt ved de partier, som – bevares – engang har gjort en stor indsats i Danmarks historie, i J. C. Christensens tid, i Staunings og Steinckes og Bramsnæs' tid, at man på grund af deres glørværdige forhistorie skal redde disse partier – og det var jo i og for sig det, der lå i udenrigsministerens redegørelse – fordi de nu engang har en organisation, selv om den dækker over et indhold, der er så ganske og aldeles forskelligt fra det, som var det positive ved disse partier, fordi de nu er gået over til at være disse akademikerteknokrater, som lever fjernt fra det Danmark, som er det eneste, der kan redde os op af afgrunden, nemlig dem, der virkelig får bestilt noget, dem, der virkelig får gjort en indsats.

Derimod var der en enkelt af de ting, som udenrigsministeren sagde, som jeg fuldt ud kan tiltræde: det er pinende nødvendigt for dette land enten at have en regering, der kan regere, eller have en opposition, der kan

overtage regeringsrollen. Vi kan ganske roligt sige, at efter alt, hvad vi har hørt i de sidste dage, har vi ikke i dette land fået en regering, der kan regere – vi har fået en, der skal udskyde problemerne, skal forsøge at finde prokuratorformuleringer og smutte udenom – men vi har gud ske lov det andet: vi har en opposition, der kan overtage regeringsrollen – vi har et fremskridtsparti.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må til min store glæde og lettelse konstatere, at sjældent har hr. Glistrup været så usammenhængende i sin argumentation som her i dag. Måske er der virkelig noget om hr. Glistrups snak om, at partier bliver forstokkede med alderen – nogle altså tidligere end andre.

Hr. Glistrup hængte sig i min bemærkning om, at først skulle det gøre ondt og siden ville det gøre bedre. Ja, siger hr. Glistrup, vist vil det gøre ondt i starten, men nej, det vil ikke gøre bedre senere. Hvad bygger hr. Glistrup den argumentation på? Jo, den bygger han på, at der tidligere er nogle, der har lovet, at det skulle gå bedre, og det gik ikke i opfyldelse, hvorefter hr. Glistrup elegant ekstrapolerer: selvfølgelig vil det så heller ikke gå i opfyldelse denne gang. Det er jo en ret fantastisk argumentation.

Jeg advarede omhyggeligt i mit indlæg her imod, at man kastede sig over enkeltheder i det, der lægges frem. Man skal se på helheden, sagde jeg, og det har hr. Glistrup ikke gjort. Hr. Glistrup hænger sig i en momsforhøjelse, men dette her er jo ikke et spørgsmål om en momsforhøjelse, det er et spørgsmål om en flerstrengt økonomisk politik, hvor en momsforhøjelse er et lille, første element i en langsigtet økonomisk politik. Indkomspolitikken, som spiller med ind i billedet, og som skal tages med ind i betragtningerne, er den, der skal sikre, at der efter den første periode, hvor noget gør ondt, kommer en periode, hvor det gør godt igen.

Hvad er det så, hr. Glistrup egentlig vil? Der skal gribes anderledes effektivt ind, siger hr. Glistrup. Hvad er det, hr. Glistrup vil? Ja, vi kender jo recepten fra tidligere debatter her i tinget, og om det kan man kort sige, at fremskridtspartiets recept vil måske først gøre godt, men så vil den komme til at gøre ondt.